

FOAIE PAROHIALĂ

15 - 21 septembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

În perioada **16-19 septembrie 2024**, se va desfășura la Oradea a XXV-a Întâlnire a Episcopilor Catolici Orientali din Europa, având ca temă: *„Relația dintre episcop și preoți – fraternitate și umanitate”*. Întâlnirea este găzduită de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea, sub egida Conferinței Consiliului Episcopilor din Europa (CCEE).

Deschiderea oficială a Întâlnirii Episcopilor Catolici Orientali din Europa 2024 va avea loc pe **16 septembrie a.c.**, de la ora **18.00**, în Sala Mare a Primăriei Municipiului Oradea.

În cadrul Întâlnirii Episcopilor Catolici Orientali din Europa la Oradea participanții vor celebra zilnic Sfânta Liturghie în rit bizantin, de la ora **08.00**, în următoarele locații:

- **Catedrala Greco-Catolică „Sfântul Nicolae” (17 septembrie)**, prezidată de Eminența Sa Card. Gugerotti – celebrant principal (Protos);
- **Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului” (18 septembrie)**, prezidată de Eminența Sa Cardinal Claudio Gugerotti – celebrant principal (Protos);
- **Parohia Greco-Catolică „Schimbarea la Față” (19 septembrie)**, prezidată de Excelența Sa Mons. Giampiero Gloder, Nunțiu Apostolic în România și Republica Moldova – celebrant principal (Protos).

Pe **17 septembrie a.c.**, de la ora **18.30**, la Teatrul de Stat „Regina Maria” din Oradea, va fi susținut în onoarea participanților Concertul vocal-simfonic „Kyrie Eleison”. Sub bagheta dirijorului Gianpaolo Mazzoli, vor interpreta: Egyed Apollónia – sopran, Daniel Magdal – tenor, Florin Estefan – bariton, alături de Corul și Orchestra Filarmonicii de Stat Oradea.

Pe **18 septembrie a.c.**, de la ora **18.00**, în **Bazilica Romano-Catolică „Ridicarea la Cer a Fecioarei Maria”** din Oradea, se va celebra ***Paraclisul Maicii Domnului***. La final, Nunțiu Apostolic în România și Republica Moldova, va da **binecuvântarea apostolică** din partea Sfântului Părinte Papa Francisc, în limba latină.

Clerul, persoanele consacrate, credincioșii Eparhiei de Oradea și publicul doritor sunt invitați să participe la sfintele slujbe!

Trei lucruri cere Isus oricărui ucenic

Să se lepede de sine. Cuvinte simple dar care se pot înțelege în multe feluri. Pentru a nu ne îndepărta de sensul evanghelic e necesar să vedem contextul în care ele sunt spuse. Suntem în Cezarea lui Filip, moment în care Petru face în fața lui Isus și a celorlalți apostoli minunata mărturisire de credință, “tu ești Cristosul”. În secunda doi însă, când Mântuitorul vorbește despre patima și moartea sa, același Petru îl dojenește. Cu alte cuvinte îi spune că planul prezentat nu e bun. Isus îi spune “înapoia mea satano” și motivează “pentru că tu nu cugeți cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor”. Lepădarea de sine prezentată în primul verset din evanghelia de astăzi este așadar pronunțată în contextul episodului cu Petru. A ne lepăda de noi înșine înseamnă în acest sens, a subordona planurile, viziunile și voința noastră, voinței lui Dumnezeu. Nu din dorința de a ne anihila proteste pe noi înșine, ci pentru că, la fel ca Petru, riscăm să imaginăm planuri care sunt perdante din start și care ne îndepărtează de mântuire, pentru simplu fapt că noi oamenii reușim să vedem binele și viitorul cam până la vârful nasului nostru. (...)

Să-și ia crucea. Deși o asimilăm de multe ori cu suferința în general, să ne aducem aminte că cei care erau cu crucea în spate erau ca și morți, fără vreo șansă de a scăpa. Urma doar răstignirea și moartea, odată ajunși la locul răstignirii. Cam așa suntem și noi, cei botezați: morți pentru lume și vii pentru Dumnezeu. A ne lua crucea înseamnă așadar pe lângă acceptarea suferinței și o opțiune continuă, zi de zi, pentru Dumnezeu în toate alegerile vieții noastre, indiferent de consecințe. Când știm că facem binele, când știm că ceea ce facem este conform voinței lui Dumnezeu, trebuie să-l împlinim asumându-ne și consecințele. Exemplul episcopilor martiri greco-catolici este edificant în acest sens. Logica crucii nu este cea a suferinței, ci a iubirii și a adevărului. Doar iubirea poate face în așa fel încât suferința să nu distrugă, ci să îplinească persoana.

Să-mi urmeze mie. Prin hățișul des al acestei lumi, Fiul lui Dumnezeu ne-a croit o cale. Prin labirintul existenței, Isus ne indică un traseu de urmat. Nu avem nimic de inventat, nimic de inovat: trebuie doar să mergem pe urmele pașilor săi. Aici converg și lepădarea de sine și acceptarea crucii, fiindcă deși ni se pare uneori că întrezărim cărări mai ușoare și mai netede, doar o cale duce înspre ieșirea din labirint: cea a lui Cristos. A renunța la propriile idei pentru a urma un traseu marcat, nu e nici măcar o alegere spirituală, e una de bun simț; ne-ar spune-o și un începător în trasee montane... (...)

În fond rămânem tot timpul liberi și deci responsabili. Isus ne aduce aminte acest lucru și în evanghelia de astăzi: “oricine voiește” sau în altă parte “dacă voiește cineva”! Voim sau nu voim, asta e întrebarea!